

Sygn. akt II Ko 10/18

POSTANOWIENIE

26 kwietnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Radomiu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Adriana Orzechowska

Protokolant: staż p.o. prot. sąd. K. P.

przy udziale Prokuratora IPN D. A.

po rozpoznaniu sprawy z wniosku S. B. o uznanie za nieważne wyroku Wojskowego Sądu Rejonowego w Kielcach, wydanego na sesji wyjazdowej w R. w dniu 16 września 1947 roku w sprawie o sygn. akt SR 863/47, wydanego w stosunku do jej brata J. N.,

na podstawie art. 1 ust. 1 i art. 2 ust. 1 oraz art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 23 lutego 1991 r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego (Dz.U.2017.1987 j.t.)

postanawia:

stwierdzić nieważność wyroku Wojskowego Sądu Rejonowego w Kielcach, wydanego na sesji wyjazdowej w R. w dniu 16 września 1947 roku w sprawie o sygn. akt Sr 863/47, w części dotyczącej skazania J. N. za przestępstwo z art. 4 § 1 dekretu z dnia 13 czerwca 1946 roku o przestępstwach szczególnie niebezpiecznych w okresie odbudowy Państwa

UZASADNIENIE

Wyrokiem Wojskowego Sądu Rejonowego w Kielcach, wydanym na sesji wyjazdowej w R. 16 września 1947 roku w sprawie o sygn. akt Sr 863/47, J. N. został uznany winnym popełnienia przestępstwa z art. 4 § 1 dekretu z dnia 13 czerwca 1946 roku o przestępstwach szczególnie niebezpiecznych w okresie odbudowy Państwa polegającego na tym, że od stycznia 1945 r. do dnia zatrzymania tj. 17 maja 1947 r. we wsi Ż., gm. B., pow. Radom bez prawnego zezwolenia władz posiadał pistolet syst. (...) Nr (...), a od miesiąca listopada 1946 r. do dnia 17 maja 1947 r. w wyżej opisanym miejscu pistolet syst. belgijskiego Nr 595 i skazany na karę 7 lat więzienia. Na poczet orzeczonej kary został zaliczony skazanemu okres tymczasowego aresztu od 20 maja 1947 r. oraz zarządzono przepadek na rzecz Skarbu Państwa pistoletu syst. (...) Nr (...) oraz pistoletu syst. belgijskiego Nr 595. Ponadto wymieniony Sąd uniewinnił oskarżonego od dokonania przestępstwa z art. 86§2 K.R.W.P i 14§1 dekretu z 13 czerwca 1946 roku.

We wniosku z 10 listopada 2017 roku siostra J. S. B.- wniosła o stwierdzenie nieważności wyżej wymienionego wyroku w trybie ustawy z dnia 23 lutego 1991 r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego (Dz.U.2017.1987 j.t.).

W toku posiedzenia wnioskodawczyni sprecyzowała swoje stanowisko wnosząc o stwierdzenie nieważności wymienionego wyroku w części dotyczącej skazania J. N. za przestępstwo z art. 4 § 1 dekretu z dnia 13 czerwca 1946 roku o przestępstwach szczególnie niebezpiecznych w okresie odbudowy Państwa.

Prokurator przyłączył się do wniosku S. B..

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Wniosek S. B. zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 23 lutego 1991 r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego (t.j. Dz.U. z 2015 r., poz. 1583) uznaje się za nieważne orzeczenia, min. jeżeli czyn przypisany był związany z działalnością na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego.

W przedmiotowej sprawie niewątpliwie mamy do czynienia z taką sytuacją. Jak wynika z akt sprawy SR 863/47 czyn za jaki został skazany J. N. był ściśle związany z działalnością grupy dowodzonej przez W. B. (...) i W. M. (...), która to z kolei współpracowała z inspektorem Związku (...) organizacji (...). Grupa Z. miała wprawdzie tzw. luźny charakter, jednakże jej związek z WiN jest niekwestionowany przez historyków IPN (zob. min. Biuletyn IPN Nr 1-2 /84-85/ styczeń-luty 2008, s.111). J. N. (jak wynika chociażby z jego wyjaśnień) wstąpił do tzw. Grupy Z. w połowie kwietnia 1946 roku, przyjmując pseudonim (...). Broń otrzymał min. od zastępcy przywódcy grupy, czyli W. M. ps. (...). Ponieważ przestępstwo z art. 4 § 1 dekretu z dnia 13 czerwca 1946 roku o przestępstwach szczególnie niebezpiecznych w okresie odbudowy Państwa, za które J. N. został skazany, polegało na nielegalnym posiadaniu broni palnej, mającej związek z jego przynależnością do tzw. Grupy Z. należało uznać, że czyn ten związany był z działalnością na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego.

Mając powyższe na uwadze, należało zgodnie z art. 2 ust. 1 cytowanej wyżej ustawy stwierdzić nieważność wyroku Wojskowego Sądu Rejonowego w Kielcach, wydanego na sesji wyjazdowej w R. 16 września 1947 roku w sprawie o sygn. akt Sr 863/47, w części postulowanej przez wnioskodawczynię.

Zgodnie z treścią art. 13 ustawy z dnia 23 lutego 1991 r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego postępowanie jest wolne od kosztów.

SSO Adriana Orzechowska